

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/201/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118209462
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7118209462.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a členiek senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Jarmily Čabaiovej v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanému M.Ó. Š., nar. X.XX.XXXX, bytom v Y., W. XXX/X, o zaplatenie 7.053,46 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 25. februára 2019 č.k. 42Csp/54/2018-104 takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom konanie v časti o zaplatenie sumy 110,40 eur s príslušenstvom zastavil, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.943,06 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6.943,06 eur od 3.11.2015 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom v Bratislave ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130 domáhal voči žalovanému zaplatenia 7.053,46 eur s prísl. titulom plnenia zo zmluvy o pôžičke.

3. Uznesením zo dňa 18.1.2019 bola súdom prvej inštancie pripustená zmena strany sporu tak, že žalobcom sa namiesto Všeobecnej úverovej banky a.s. stala spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. z dôvodu postúpenia uplatnenej pohľadávky zmluvou zo dňa 21.11.2013.

4. V podaní doručenom súdu dňa 15.1.2019 žalobca čiastočne vzal žalobu späť v časti vo výške 110,40 eur s príslušenstvom, preto súd konanie v časti o zaplatenie sumy 110,40 eur s príslušenstvom zastavil.

5. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o pôžičke č. 5020330 dňa 21.11.2013, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 7.974,66 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť v 92 splátkach, s termínom konečnej splatnosti 07/2021, celkovými nákladmi spotrebiteľa 8.493,34 eur, celkovej sumy pôžičky 16.468 eur, výške mesačnej splátky 179,00 eur, RPMN 24,11 %, úrokovej sadzbe 24,11 % priemernej RPMN 13,44 %. V zmysle čl. III žalovaný žiadal, aby sa z poskytnutej pôžičky uhradili podľa špecifikácie jeho záväzky voči Sociálnej poisťovni. Z prehľadu splátok vyplynulo, že žalovaný

uhradil ku dňu podania žaloby sumu 4.171,61 eur. Po podaní žaloby už žiadnu čiastku neuhradil. Listom zo dňa 27.8.2015 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.10.2015 úver zosplatnil, o čom žalovaného informoval listom zo dňa 28.10.2015.

5. Súd prvej inštancie po právnom posúdení veci v zmysle § 52 ods. 1, 3, 4, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 1,2 zák. č. 129/2010 Z.z. a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. dospel k záveru, že medzi zmluvnými stranami došlo titulom uzavretia zmluvy o pôžičke k uzavretiu spotrebiteľského úverového vzťahu. Po preskúmaní obsahu zmluvy dospel súd prvej inštancie k záveru, že táto spĺňa všetky zákonom predpokladané náležitosti, bližšie uvedené v zák.č. 129/2010 Z.z. Nakoľko žalovaný prestal plniť svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, zo strany veriteľa došlo k zosplatneniu dlhu. Vychádzajúc z prehľadu splátok a úhrad celkový dlh žalovaného predstavoval 7.053,46, žalobca si v tomto konaní neuplatnil zmluvnú pokutu vo výške 932,09 eur a čiastočne vzal žalobu späť vo výške 110,40 eur, celkový dlh žalovaného teda predstavuje sumu 6.943,06 eur (7.985,55-932,07-110,40). Žalovaný porušil svoju zmluvnú povinnosť tým, že pôžičku riadne a včas nesplatil, preto súd zaviazal žalovaného k úhrade 6.943,06 eur.

6. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania, nakoľko svoj dlh riadne a včas neuhradil, preto súd priznal žalobcovi v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka úroky z omeškania vo výške 5,05 %v súlade s ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, a to od 3.11.2015 do zaplatenia.

7. Súd neumožnil žalovanému splácať dlh v splátkach, nakoľko žalovaný uviedol, že nebude vedieť splácať dlh v splátkach, keďže jeho finančná situácia mu nedovoľuje splácať 200 eur mesačne. Žalovaný nevedel uviesť výšku splátok, ktorú by vedel splácať, preto súd povinnosť na splácanie v splátkach neuložil.

8. O trovách konania rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Proti tomuto rozsudku vo výrokoch II. a III. v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.803,05 eur s príslušenstvom, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, žalovanému povolil splácať peňažnú sumu v mesačných splátkach po 30 eur k 20. dňu kalendárneho mesiaca pod hrozbu straty výhody splátok a aby rozhodol, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 50 % alebo alternatívne, aby zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. V dôvodoch odvolania uviedol, že sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že Zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti, ktoré sú uvedené v súlade so zákonom a založeným zmluvným vzťahom. Žalovaný tvrdil, že neobdržal Všeobecné obchodné podmienky a že Všeobecné zmluvné podmienky neboli súčasťou zmluvy a teda žalovaný nebol oboznámený so všetkými náležitosťami zmluvného vzťahu. Poukázal na odôvodnenie rozsudku, kde je na dvoch miestach uvedené iné znenie Všeobecných zmluvných podmienok. Žalovaný uviedol, že je všeobecne známe, že začiatkom roku 2013 právny predchodca žalobcu nemal vo Všeobecných obchodných podmienkach upravenú možnosť jednorazového zosplatnenia úveru, preto je právny úkon právneho predchodcu zo dňa 28.10.2015 neplatný. Ďalej žalovaný tvrdil, že v zmluve je uvedená len celková výška splátky bez uvedenia dátumu jednotlivých splátok čo je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z., že v zmluve je nesprávne uvedený termín konečnej splatnosti úveru ako 07/2021 čo je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. Zavádzajúcim, nesprávnym a klamlivým spôsobom je uvedená aj celková suma pôžičky 16.468 eur, nakoľko celková suma pôžičky bola 7.974,66 eur, čo je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný bol v čase uzatvorenia zmluvy nezamestnaný s príležitostným príjmom a právny predchodca žalobcu si žiadnym spôsobom neoveril schopnosti žalovaného splácať poskytnutú pôžičku. V tejto súvislosti poukázal tiež na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. V závere uviedol, že zmluvu považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovaný si je vedomý svojho dlhu vo výške 3.803,05 eur, tento dlh chce splatiť, ale v súčasnosti nie je schopný dlh splatiť naraz, preto žiada, aby mu súd povolil splátky vo výške 30 eur mesačne pod hrozbou straty výhody splátok.

10. K odvolaniu sa vyjadril žalobca vyjadrením zo dňa 15.4.2020, v ktorom navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvnými stranami bola riadne vrátane všeobecných obchodných podmienok podpísaná a neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Odkázal na právny názor vyjadrený v rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Biróová. V prílohe predložili zmluvu o pôžičke spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú jej súčasťou. K termínu konečnej splatnosti uviedol, že uvedením mesiaca a roka je dostatočne zrozumiteľné a určité, plne v súlade s platnými právnymi predpismi. Čo sa týka termínov splátok, spotrebiteľ mal možnosť s istotou identifikovať dátumy a termíny splatnosti všetkých splátok. Podporne odkázali na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/284/2017 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16Co/55/2019. Z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-42/2015 možno vyvodit' záver, že iba porušenie povinností veriteľa podstatným spôsobom môže byť sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky a k takému porušeniu nedošlo. Námietku žalovaného o celkovej dlžnej sume považuje za neodôvodnenú, nakoľko pojem celková suma pôžičky vyjadruje sumu, ktorú si žalovaný požičal navýšenú o úroky dojednané v zmluve a akékoľvek spochybnenia považuje žalobca za účelové s cieľom dosiahnuť bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. K overovaniu bonity klienta uviedol, že právny predchodca dôsledne skúmal finančnú situáciu žalovaného, ktorý preukázal výšku mesačného príjmu prostredníctvom výpisu z účtu, kde preukázal výšku príjmov a uviedol svoje mesačné výdavky. Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré žalovanému po podpise zmluvy znemožnili splácať poskytnutý úver a o týchto nemohol mať ani vedomosť. Poukázal tiež na skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom žalobcu neinformoval o zmene finančných pomerov a rovnako ani nepredniesol žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky. Odvolanie považuje v celom rozsahu za nedôvodné, žalovaný neuvádza žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by žalobcovi nemal byť priznaný nárok na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom a trovy konania.

11. Zastavujúci výrok rozsudku nebol odvolaním napadnutý. V tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť v zmysle ust. § 367 ods. 2 a ods. 3 C.s.p., a preto v nej nebol v odvolacom konaní preskúmaný.

12. Vo vzťahu k ostatným častiam rozsudku (napadnutému vyhovujúcemu výroku i závislému výroku o trovách konania) Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas (§ 362 C.s.p.), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. §385 ods. 1 a contrario C.s.p., v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 C.s.p. a z hľadísk uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. a dospel k záveru, že je vecne správny.

13. Žalovaný namieta odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., teda že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietaný odvolací dôvod nie je naplnený. Súd prvej inštancie zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver.

15. Správne, zákonné a presvedčivé sú aj dôvody napadnutej časti rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky žalobcu nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku v napadnutom rozsahu a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

17. Žalobca v žalobe namietal, že predmetná zmluva neobsahuje dátum splatnosti jednotlivých splátok a preto je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. S týmto názorom žalovaného sa odvolací súd nestotožnil. V predmetnej zmluve je skutočne uvedená len výška mesačnej splátky a termín konečnej splatnosti ako 07/2021 a priamo zo zmluvy nevyplýva aká časť tejto splátky resp. v akom poradí je splátka započítaná na úhradu istiny úveru, úroku a aká na poplatky. V tejto súvislosti sa súd stotožňuje s obranou žalobcu, ktorý uviedol, že splatnosť jednotlivých splátok bola podľa čl. 6 zmluvných podmienok úverovej zmluvy dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej mesačnej splátky 20. dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom došlo k uzavretiu úverovej zmluvy, a poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie C-42/15 účastníkov Home Credit Slovakia a.s. c/a Klára Biróová, v

ktorom Súdny dvor konštatuje, že článok 10 ods. 1 a 2 Smernice EP a Rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008 o Zmluvách o spotrebiteľskom úvere v spojení s čl. 3 písm. m/ Smernice sa má vykladať tak, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti čl. 10 ods. 2 Smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej úprave.

18. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru uvedený v zmluve z 21.11.2013 ako 07/2021 bez akýchkoľvek pochybností aj právne nevzdelanému priemernému spotrebiteľovi poskytuje relevantnú informáciu o tom, že pôžičku v prípade jej čerpania bude musieť splácať do júla 2021. V spojení s dojednaním splatnosti splátok 20. deň v mesiaci je termín konečnej splatnosti úveru stanovený bez potreby použitia akýchkoľvek zložitých matematických operácií. Čo sa týka odvolacej námietky žalovaného, že celková suma pôžičky je uvedená klamlivým, zavádzajúcim a nesprávnym spôsobom, odvolací súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, ktorý uviedol, že celková suma pôžičky vyjadruje sumu, ktorú si žalovaný požičal navýšenú o úroky dohodnuté v zmluve o pôžičke. Navyše zo zmluvy je zrejmé, v akej výške bola pôžička schválená a tiež aká je celková suma pôžičky.

19. Procesná úprava (ust. § 232 ods. 2 a 3 4 CSP ako hlavné - prioritné pravidlo) určuje, že v prípade povinnosti uloženej súdom je túto povinný subjekt povinný splniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výnimka z tejto zásady je založená na vlastnej úvahe súdu, že pokiaľ sa jedná o peňažné plnenie, nemusí byť zaplatené do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia ale v dlhšej lehote. Za takúto dlhšiu lehotu je pritom potrebné považovať tiež plnenie vo forme splátok. Ani určenie povinností plniť v splátkach totiž nepredstavuje nič iné ako len spôsob vyjadrenia dlhšej lehoty na plnenie, ktorý i keď zákon priamo neupravuje, výslovne s ním počíta v ust. § 232 ods. 4 CSP.

20. Len výnimočne, v odôvodnených prípadoch môže súd určiť lehotu dlhšiu ako zákonom určenú lehotu na plnenie. Každá takáto výnimka sa považuje za osobitnú výhodu povinného (dlžníka), ktorá však nesmie neprímerane zasahovať do právoplatne priznaných práv oprávneného. Hľadiskami pre úvahu súdu, či sa má žalovanému, ktorému platobnú povinnosť súd určil, priznať výhoda splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného, žalovaným prejavovaná snaha o plnenie záväzku počas konania, možnosť žalobcu domáhať sa celého plnenia v prípade nedodržania jednotlivých splátok. Pritom je potrebné zohľadniť, že výška splátok musí odrážať nielen osobné pomery žalovaného, ale tiež zodpovedať výške priznaného plnenia tak, aby k uspokojeniu žalobcu došlo v primeranej dobe.

21. Odvolací súd uzatvára, že ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie (bod 27) na žalobcom navrhované splácanie dlhu v splátkach vo výške 200 eur žalovaný uviedol, že nebude vedieť splácať dlh v splátkach a tiež nevedel uviesť výšku splátok, ktorú by vedel reálne splácať, preto súd správne vo veci rozhodol, keď žalovanému povinnosť na splácanie v splátkach nepovolil.

22. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutej časti vrátane výroku o trovách konania v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).